

NØKUR GÓÐ RÁÐ UM SKÚLAÁRSBYRJAN

Skúlabyrjanin eigur sum so ikki at krevja so øgiliga stóra fyrireiking, hon er í roynd og veru eitt framhald av tí, barnið higartil hevur lært og fingið í beinini. Eyðvitað hevur skúlin nýggjar avbjóðingar fyri barnið, og tað hevur týdning, at tað fær møguleika at laga seg til broytingarnar. Lærararnir leggja undirvísingina so-leiðis til rættis, at viðfóddi hugurin hjá barninum at læra fær bestu umstøður. Hugaða barnið lærir nevnliga skjótari, minnst betur, er meira kreativt, vísir størri ábyrgdarkenslu og fær uppáttur betri hug at læra meir.

Í innskúlingini hevur skúlin góðar royndar lærarar at taka ímóti næmingunum og heima hava børnini foreldur/avvarðandi og kanska eldri systkin at hjálpa sær á leið. Fremstu fortreytirnar fyri at innlæringin eydnast eru, at barnið fær ta hvíld, tað eigur, góðan mat og eisini dugir at føra seg høviskt at. Eru hesi viðurskipti ikki í lagi verður undirvísingin tarnað, og tað er til skaða fyri felagsskapin og barnið sjálvt.

Nøkur góð ráð um, hvussu tú kanst hjálpa tínum barni til eina góða skúlabyrjan:

1. Tosa við barnið, les bókur, lurta og vís tí ans. Tá ið tú hevur lisið fyri barninum, er gott hugskot at lata tað endursiga úr

2. Vís barninum tøl og bókstavir, tá ið møguleikin býðst. Tosa um, hvat tøl og bókstavir nýtast til. Tosa um skeltir í handum, gøtunøvn, støðini, har tit eru, hvussu tey eita o.s.fr.
3. Lær barnið at skriva sítt egna navn, aldur og bústað.

4. Ven barnið at klára seg sjálv: fara á vesið, vaska hendurnar, lata seg í og lata seg úr, binda lissur o.s.fr.
5. Ven barnið at taka ímóti boðum og skilja tey: Barnið skal duga at taka í móti felags boðum. Tá ið lærarin t.d. biður næmingarnir taka mateskjurnar fram, so

- eigur barnið at skilja tað, uttan at lærarin noyðist at venda sær til einstaklingin.
6. Lær barnið at samskifta uttan at rópa. Sera gott er at vísa, hvussu væl tað ber til at tosa róliga saman.
7. Lær barnið at lurta og geva øðrum rúmd at koma framat uttan at bróta av. Heima kunnu tit t.d.

- skiftast um at siga frá, hvat tit hava gjørt, spyrja hvør annan og geva hvør øðrum tíð til at greiða frá.
8. Lær barnið at bíða og hava tol, veri tað við kassan í handlinum, á spæliplássinum ella aðra staðni. Ger barnið tilvitað um, hvussu tað kann hava fyrilit við øðrum, lata onnur koma fram um og bíða eftir tórni.
9. Lær barnið at biðja um umbering og at vera ein góður vinur. Tað er umráðandi, at barnið lærir at vera fyrikomandi, blítt og hjálpsamt. Barnið lærir hetta best við at fáa uppmerksemi og umsorgan, men eisini við at fáa smáar uppgávur heima. Umráðandi er, at barnið kennir, at tað hava ein leiklut heima við hús og at øll hjálpa hvør øðrum.
10. Tosið saman um skúladagin, hvat barnið hevur gjørt/lært, hvussu hevur gingist og hvat er á skránni í morgin.

Heimildir: Tv2-netsíða, netdoktor.dk, Úlvsá umskrivað, lagað til og lagt afturat

Hendan greinin er upprunaliga lögð út á heimasíðuni hjá Skúlanum á Fløtum. Vit hava fingið loyvi at prenta hana í blaðnum.